

Nasze doświadczenia dotyczące postępowania w przypadku świeżego złamania trzonu kości ramiennej

Streszczenia zjazdu PT0iTr – 2000 (W90)

N. Korzh, L. Goridova, A. Barysh, O. Vyrva,
Naukowo-Badawczy Instytut Ortopedii i Traumatologii im. Prof. M.I. Sytenki w Charkowie, Ukraina

Postępowanie ze świeżym złamaniem trzonu kości ramiennej można uważać za problem nie zawsze dający się rozwiązać w sposób ostateczny, czasem dochodzi do kontrowersji dotyczącej jego leczenia. Na Wydziale Nagłej Traumatologii i Chirurgii Rekonstrukcyjnej naszego Instytutu obowiązuje aktualnie inny punkt widzenia dotyczący tego problemu, różniący się od opisywanego w wielu podręcznikach wydanych kilka dekad temu, natomiast szeroko rozpowszechniony w niektórych przypadkach w praktyce medycznej. Na naszym Wydziale w ciągu dziesięciu lat obserwacji autorzy znaleźli 86 przypadków złamania trzonu kości ramiennej. Spośród nich, czynnościowe leczenie zastosowano w 80% przypadków, wszystkich pacjentów unieruchomiono przy pomocy ortezy. Na początku wykonywano je z materiałów syntetycznych takich jak „polyvic” i „viniplast”, natomiast ostatnio zastąpiono je ortezami z nowo zmodyfikowanego materiału wypracowanego w naszym Instytucie. Należy zauważyć, że nastawienie fragmentów osiąga się poprzez pionowe zwisanie kończyny górnej. W trakcie leczenia nie zaobserwowano u pacjentów żadnych kłopotów. Wystarczający wzrost kostny osiągnano średnio po okresie 8-12 tygodni. Taka technika leczenia czynnościowego nie tylko stanowi wygodniejszą opcję dla chirurgów ortopedycznych, ale także

bezpieczniejszą alternatywę dla pacjentów. W 2 przypadkach nie osiągnięto zrostu z powodu wstawiania się tkanek miękkich między odłamy. Leczenie chirurgiczne przeprowadzono w 20% przypadków, głównie w złamaniach bliższej jednej trzeciej kończyny górnej. Przez ostatnie siedem lat nie przeprowadzaliśmy ani razu łączenia odłamów przy pomocy płytki. Zwykle stosowano różne sposoby zewnętrznej fiksacji, niekiedy poprzedzane otwartym nastawieniem złamania. Technika ta dała 100% dobrych lub doskonałych wyników zarówno według pacjentów jak i oceny fizykalnej, z wskaźnikiem pomyślnego zrostu wynoszącym 100%. Badanie to odzwierciedla nasze doświadczenie, że ta technika fiksacji w porównaniu z innymi technikami stabilizującymi daje natychmiastową i pewną stabilizację bez wystąpienia powikłań.